

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216010059
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6216010059.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 7. septembra 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Jána Bednára prejednal odvolanie obžalovaného A. G. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo 6. 6. 2016, sp. zn. 9T 21/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. G. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo 6. 6. 2016, sp. zn. 9T 21/2016 bol obž. A. G. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 29. 9. 2014 v presne nezistenom čase od 05.45 h do 11.00 h presne nezisteným spôsobom vylomil vchodové dvere bytu na X. poschodí v obytnom dome vo S. G., A. X a z obývacej izby bytu odcudzil 1 ks pánsky prsteň zo žltého kovu a 1 ks retiazku zo žltého kovu s oválnymi očkami o dĺžke cca 60 cm, čím spôsobil majiteľovi bytu M. Z., nar. 2. XX. XXXX škodu vo výške 410,- eur a poškodením zámku vchodových dverí škodu vo výške 15,- eur.

Bol mu za to uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo 4. 2. 2016, sp. zn. 2T 153/2015, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, pričom pre výkon trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenému Jozefovi Z. 425,- eur.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil okresný súd tým, že vzhľadom na priznanie sa obžalovaného, ako aj s prihliadnutím na rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo 4. 2. 2016, sp. zn. 2T 153/2015 bolo potrebné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby a preto mu uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote. Obžalovaný poukazoval na to, že uložený trest odňatia slobody je pre neho neprimerane prísny s

prihliadnutím k tomu, že sa doznal k spáchaniu skutku, navyše sa stará o dve maloleté deti 7 a 12 ročné, pričom jeho družka je na invalidnom dôchodku a nemôže sa v dostatočnej miere postarať o maloleté deti. Obhajca obžalovaného obdobne poukazoval na to, že súhrnný trest odňatia slobody je vzhľadom na priznanie obžalovaného, trestom prísny, domáhal sa uloženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby za použitia zmierňovacieho ust. § 39 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na A. G. obžalobu pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. dňa 15. 3. 2016 v podstate na tom skutkovom základe, ako je to rozvedené v skutkovej vete obžaloby.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný prehlásil, že sa cíti byť vinným zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu a tak samosudca podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a podľa § 257 ods. 7 Tr. por. bolo vyhlásené, že ďalšie dokazovanie sa vykoná len v súvislosti s výrokom o treste.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa cíti byť vinný zo spáchaného skutku, keď kritického dňa sa vlámal do obytného domu poškodeného M. Z. a z jeho bytu mu odcudzil pánsky prsteň zo žltého kovu a retiazku zo žltého kovu, čím mu spôsobil škodu 410,- eur a poškodením zámku škodu vo výške 15,- eur.

Obžalovaný teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania, ako aj neoprávnene vnikol do obydlia iného, čím naplnil skutkovú podstatu zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o uložený trest okresný súd sa dôsledne riadil pri ukladaní trestu zákonnými ustanoveniami § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Trest u každého obžalovaného má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov nepodmienečne, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa obžalovaný doznal k spáchanému trestnému činu a trestný čin úprimne oľutoval a na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo 4. 2. 2016, sp. zn. 2T 153/2015, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, pričom pre výkon trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, z toho dôvodu, že rozsudok Okresného súdu Nové Zámky bol vyhlásený dňa 4. 2. 2016, pričom skutok, pre ktorý stál obžalovaný teraz pred súdom spáchal dňa 29. 9. 2014.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a to z toho dôvodu, že bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Správny je aj výrok o náhrade škody, keď okresný súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenému M. Z. z titulu náhradu škody 425,- eur.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného krajský súd ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.